

การจัดการความรู้

(Knowledge Management Plan)

แนวทางปฏิบัติการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

งานการเจ้าหน้าที่

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกุดเรือ

อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี

การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑. ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามมาตรา ๑๒ แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังนี้

๑) เหตุทดแทน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งหรือไปดำรง ตำแหน่งทางการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิดซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน จะมีได้ก็แต่กรณีการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

๒) เหตุทุพพลภาพ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้ การออกจากราชการด้วยเหตุนี้จะเป็นกรณีที่ลาออกเองหรือทางราชการสั่งให้ออกก็ได้

๓) เหตุสูงอายุ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ หรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์แล้วประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

(๔) เหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนานกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์แล้วประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

๒. เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ

๑) การพ้นจากราชการเนื่องจากการเกษียณอายุ กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้น จากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้นโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ควบคุมเกษียณอายุ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งจะมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) การนับเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคล การนับอายุให้เริ่มนับแต่วันที่เกิดตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์เช่นกรณีเกิดวันที่ ๓ ตุลาคมจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำหรับผู้ที่เกิดวันที่ ๒ ตุลาคม จะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ดังนั้น จะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป จึงทำให้มีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีก ๑ ปี

(๓) การนับเวลาราชการ

- การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ต้องไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป
- ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธิ นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ บำนาญ
- กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มเมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับอนุญาต ให้รับเงินเดือน

/จะไม่นับ...

จะไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญแต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่มีได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

- กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือก ให้ไปปฏิบัติงานหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ และให้นับเวลาดังกล่าว สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่าง นั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

- เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปีเศษของปีถ้าถึง ครึ่งปี (๖ เดือน) ให้นับเป็น ๑ ปีและสำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับ ๑๒ เดือน เป็น ๑ ปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับ ๓๐ วันเป็น ๑ เดือน

๓. การนับเวลาราชการทวีคูณ

๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นทวีคูณ ดังนี้

- กรณีกระทำความหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ

- กรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึคนั้น เป็นทวีคูณ

- ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการทวีคูณในเวลาเดียวกันหลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้น เป็นทวีคูณแต่ประการเดียว ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีการประกาศใช้ทั่วประเทศ แต่ต่อมาก็ได้มีการยกเลิก และคงให้มีการใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้

- ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐ รวม ๓ เดือน

- ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน

ประกาศใช้กฎอัยการศึกบางพื้นที่มีช่วงเวลา จากจังหวัดนั้น ๆ ที่มีการประกาศใช้ กฎอัยการศึก

- ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ รวม ๗ ปี ๖ เดือน ๑๐ วัน

- ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รวม ๒ ปี ๖ เดือน ๓ วัน

- ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ รวม ๑ ปี ๖ เดือน ๑๗ วัน-

- ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ รวม ๑ ปี ๕ เดือน ๒๖ วัน

การนับเวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง ต้องหักวันที่มิได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่นวันลาป่วย วันลากิจ วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

๔. แนวทางปฏิบัติและการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ

๔.๑ เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๑) ใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณโดยเงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ

๒) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ คือ พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน

๔.๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๑) บำเหน็จหมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียว
คำนวณโดย

เงินเดือนเดือนสุดท้าย X จำนวนปีเวลาราชการ

๑) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน
คำนวณโดย

เงินเดือนเดือนสุดท้าย X จำนวนปีเวลาราชการ

๕๐

จำนวนปีเวลาราชการ ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้วให้นับเวลา
ทวีคูณเข้าด้วยเพราะถือว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน

ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑. ผู้ประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติต้องยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้นสังกัดสุดท้าย ตามแบบ บ.ท. ๑ (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.ท. ๒ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่ง หรือหนังสือรับรองการบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวม ๓ ชุด

๒. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอจังหวัดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมแบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

(๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ใบรับรองสมุดประวัติอัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวิคูณระหว่าง ประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ท. ๓

(๓) สำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเดือนสุดท้ายก่อนออกราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุให้ใช้สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่พ้นจากราชการ

(๔) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

(๕) สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุสุขภาพต้องมีต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป

(๖) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวิคูณ

- สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ต้องเป็นเอกสารตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ผู้ขอรับการประเมินดำเนินการจัดทำกรขอรับบำเหน็จหรือบำนาญปกติของพนักงานส่วนตำบล ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การขอรับบำเหน็จปกติ การขอรับบำนาญปกติ การขอรับเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ ของบำนาญปกติ การขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้แก่พนักงานส่วนตำบลที่เกษียณอายุราชการและลาออกโดยต้องดำเนินการตามกฎหมายดังนี้

๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล และข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของ พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

/๓.พื้นที่...

๓. พื้นที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกและมีการนับระยะเวลาราชการเป็นวันทวิคูณ

๔. ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

๕. พระบรมราชโองการประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔

๖. พระบรมราชโองการประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

๗. พระบรมราชโองการประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘

๘. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

๙. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑

ขั้นตอนการดำเนินงานขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

และFlow Chart แสดงขั้นตอนการปฏิบัติงาน

